

Dzieje Słowian i świata na tle religii – 81

19 listopada 2024

Budowa energetyczna człowieka i natury

Człowiek posiada osobowość, duszę i wyższą jaźń. Razem trzy jaźnie, z których się składa. Każda z tych jaźni zbudowana jest z czterech ciał subtelnych o różnej gęstości subtelnej (różnych częstotliwościach i wibracjach energetycznych), które pełnią określone funkcje w strukturze danej jaźni, a pracę tych ciał odpowiadają poszczególne czakry/czakramy.

Pojęcie „subtelny” wprowadzono dla określenia pewnego stanu skupienia. Dlatego dla substancji materialno-energetycznej przyjmuje się określenie „subtelna”. Ciała subtelne są to ciała energetyczne zbudowane są z substancji energetycznej, podobnej do tej z otoczenia człowieka (eter, prana, mana), lecz o odpowiednio dla danego ciała wyższych częstotliwościach i wibracjach cząstek, o wyższej gęstości energetycznej. W związku z tym zajmują coraz to wyższe poziomy energetyczne. Ciało fizyczne w ujęciu energetycznym jest najniżej wibrującym i najbardziej zagęszczonym ciałem subtelnym człowieka. Pozostałe ciała są czysto energetyczne, nazywane są ciałami widmowymi lub ciałami aka.

Każda z trzech jaźni ma przyporządkowany zakres energii życiowej w obrębie którego funkcjonuje. Energie te posiadają odpowiednio co do hierarchii coraz to wyższe zakresy częstotliwości i wibracji kwantów. Istnieją zatem trzy zakresy energii: energia niższej jaźni, energia średniej jaźni i energia wyższej jaźni.

Pierwszym zespołem czterech ciał subtelnych człowieka jest

osobowość – niższa jaźń.

Pierwszym z szeregu ciałem, jest ciało fizyczne (gęstość fizyczna), za które odpowiada czakram podstawy. W ogólnym ujęciu jest to otaczająca nas namacalna materia nieożywiona i natura (materia ożywiona), wszystko co fizyczne i widoczne gołym okiem. Ciało fizyczne – materialne jest to jedyne ciało które jest zanurzone w zagęszczonej materii fizycznej na ziemi. Pozostałe ciała subtelne są ciałami energetycznymi, widmowymi. W ujęciu energetycznym jest najniżej wibrującym i najbardziej zagęszczonym ciałem subtelnym człowieka. W ujęciu biologicznym jest to organizm charakteryzujący się procesami życiowymi umożliwiającymi samodzielne życie.

Drugie ciało, to ciało eteryczne (gęstość eteryczna), za którego pracę odpowiada czakram sakralny. Są to otaczające nas energie, (eter, prana, mana), nazywane jest też ciałem witalnym. Przez to ciało następuje wymiana energii w gęstości osobowości pomiędzy energią wszechświata i świata na otaczającego, różnymi istotami, ludźmi, zwierzętami i roślinami. Wymiana energii następuje poprzez czakramy – przejścia energetyczne umieszczone w ciele eterycznym.

Ciało eteryczne jest pierwszym energetycznym ciałem osobowości, zwane także wtórnikiem eterycznym. lub wzorcem eterycznym. Ciało to jest ściśle powiązane z ciałem fizycznym i jest dokładnym odwzorowaniem ciała fizycznego. Ciało eteryczne jest spoiwem ciała fizycznego, które bez niego uległaby rozpadowi. Cała materia ożywiona i nieożywiona posiada swoje wtórniki, wzorce eteryczne, swoje ciała widmowe ciał fizycznych.

Trzecie ciało, to ciało astralne (gęstość astralna), za które odpowiadają czakramy splotu słonecznego i serca. W tej gęstości znajdują się wszelkie krainy astralne, przenosimy się do niej w czasie snów, możemy wtedy spotykać różnych ludzi (ich ciała astralne), rozmawiać z nimi. Jest to ciało emocjonalne, wszystko, co przeżywamy, co wywołuje nasze

emocje, lub porusza uczucia, odbywa się w tej gęstości. Ciało to jest mniej lub bardziej rozwinięte u każdego człowieka. Ciało astralne i eteryczne, jest to sfera emocjonalno-fizyczna, zespół ten stanowi podświadomość (niższe ego) człowieka. Przez podświadomość następuje komunikacja z duszą poprzez jej ciało przyczynowe.

Czwarte ciało, jest to ciało mentalne (gęstość mentalna), nazywane też niższym mentalem, za które odpowiadają czakramy gardła i trzeciego oka i częściowo korony. Gęstość ta jest najbardziej „lotna” z wszystkich gęstości osobowości. Jest to umysł – intelekt, myślenie konkretne, obejmujące nazewnictwo, klasyfikowanie i porównywanie obiektów. Tutaj mają miejsce wszelkiej maści analizy, ustalenia, obliczenia. Ciało mentalne odpowiada świadomości (ego) człowieka. Jest to gęstość, która w swoich górnych granicach przechodzi w gęstość duszy.

To była charakterystyka poszczególnych ciał osobowości i przypisanych im czakramów. Jednak zarówno dusza, jak i wyższa Jaźń posiadają ich odpowiedniki w swoich gęstościach. Tak jak osobowość składa się z czterech ciał subtelnych, także po cztery ciała subtelne i siedem czakramów, posiada również dusza, oraz wyższa Jaźń. Czyli osobowości ma cztery ciała (fizyczne, eteryczne, astralne, mentalne), dusza ma kolejne cztery ciała subtelne (przyczynowe, budhialne, atmaniczne i ponadatmaniczne – anupadaka), także cztery ciała subtelne ma wyższej jaźni (adi, 10, 11, 12) – trzy ostatnie nie mają przypisanej nazwy.

Drugim zespołem czterech ciał subtelnych człowieka jest dusza – średnia jaźń.

Pierwszym w szeregu ciałem subtelnym tego zespołu jest ciało przyczynowe. Ciało przyczynowe (ciało piąte), to odpowiednik ciała fizycznego osobowości, jest to ciało fizyczne duszy. Jego nazwa pochodzi stąd, że to ono jest przyczyną podejmowanych przez człowieka działań i całej, ogólnej jego postawy wobec życia. Ono odpowiada za poznawanie ciągów

przyczyna – skutek i działanie na tej podstawie.

Ciało przyczynowe jest pierwszym nieśmiertelnym ciałem subtelnym człowieka, podczas gdy wszystkie inne niższe ciała osobowości (fizyczne, eteryczne, astralne, mentalne) umierają – ono trwa dalej. W ciele przyczynowym znajduje się pamięć i zdobyte doświadczenia z poprzednich wcieleń oraz sumuje się pamięć i doświadczenia z obecnego życia. Nazwa ciała przyczynowego pochodzi też stąd, że składa się z przyczynków pamięci i wiedzy z całej ewolucji duszy.

Ciało buddhialne (ciało szóste), to odpowiednik ciała eterycznego osobowości. Wymiana energii w gęstości duszy.

Ciało atmaniczne (ciało siódme) odpowiada ciału astralnemu osobowości. Uczucia duszy.

Ciało ponadatmaniczne – anupadaka (ciało ósme) odpowiada ciału mentalnemu osobowości. Jest to umysł duszy.

Trzecim zespołem czterech ciał subtelnych człowieka stanowi wyższa jaźń, zwana jest też wyższym Ja lub nadświadomością.

Pierwszym w szeregu ciałem subtelnym z tego zespołu jest ciało Adi [Ati] (ciało dziewiąte), które jest ciałem fizycznym wyższej jaźni. Pozostałe ciała subtelne wyższej jaźni nie posiadają nazwy, odpowiadają przez analogię ciałom osobowości oraz duszy, odpowiadają za wymianę energii w gęstości WJ, uczucia WJ, umysł WJ.

Wyższe jaźnie nie posiadają jednak gatunku. Można je sobie wyobrazić jako duże, eliptyczne jaźnie, które nie posiadają żadnych znaków szczególnych. Jedyne co je odróżnia, to emanacja osobistej energii i kolor.

Następnym zespołem ciał ponad wyższymi jaźniami jest nadjaźń.

Najwyższym znanym obecnie ciałem, jest nasze wspólne ciało trzynaste (Źródło Miłości), w którym wszyscy jesteśmy położeni jeden obok drugiego. Ciało to zbudowane jest z najwyższej do

tej pory znanej energii – Energii Miłości.

Przejście z wyższego poziomu istnienia bytu na niższy polega na wydzielaniu części swojej energii i obniżaniu jej wibracji. Kiedy iskierka schodzi ze Źródła do poziomu wyższej jaźni, tworzy z własnych energii ciała w tych gęstościach (9-12). Wyższa jaźń, żeby wytworzyć duszę, wydziela część własnych energii z jej poziomu i zaniża ich wibrację, tworząc w niższych gęstościach ciała duszy (5-8). Kiedy dusza chce się wcielić do materii fizycznej, musi wydzielić część własnych energii i zaniżyć jej wibracje tworząc ciała osobowość (1-4).

Wszystkie trzy jaźnie i ciała są ze sobą nieustannie połączone kanałem miłości. Kanał miłości jest to kanał scalający wszystkie trzy jaźnie oraz wszystkie trzynaście ciał danego człowieka w „poziomie” i w „pionie”. Idzie on zarówno pionowo przez wszystkie czakry i ciała osobowości, duszy i wyższej jaźni. Istnieje połączenie kolejno pomiędzy koroną osobowości i podstawą duszy, oraz koroną duszy i podstawą wyższej jaźni. Również w „poziomie” przez serce mamy kontakt z wszystkimi jaźniami. Przez czakrę serca idzie kanał miłości (kanał serca). Dlatego do stworzenia kontaktu z własną duszą i wyższą jaźnią niezmiernie ważne jest aby ten kanał był czysty, drożny, i nie miał przekierowań do innych istot.

Należy mieć na uwadze, że kolejne jaźnie nie są jedna nad drugą, czy jedna w drugiej w pojęciu fizycznym, tylko znajdują się w coraz to wyższych gęstościach energetycznych, wyższych przestrzeniach energetycznych, w wyższych wymiarach.

Ciała subtelne w danym zespole stanowiącym jaźń, obejmującym pewien zakres częstotliwości, obrazowo można przyrównać do widma światła białego rozszczepionego na cztery fale energetyczne o różnych częstotliwościach i wibracjach, a tym samym różnych kolorach. Przykładem może być tęcza, która jest widmem ciągłym światła białego rozszczepionym na kilka kolorów, czyli na kilka fal świetlnych o coraz to wyższych częstotliwościach z pewnego przedziału częstotliwości.

Ciała subtelne posiada materia ożywiona i nieożywiona w pewnym swoim zakresie. Minerale, ma ciało fizyczne i eteryczne. Roślina, ma ciało fizyczne, eteryczne i zaczątek astralnego. Zwierzę, ma ciało fizyczne, eteryczne, astralne i zaczątek mentalnego. Człowiek ma to samo co zwierzę, czyli fizyczne, eteryczne, astralne, mentalne oraz wyższe. Pomiedzy ciałami energia przechodzi poprzez bramy nazywane czakrami. Poprzez czakry także łączymy się ze światem zewnętrznym, z innymi ludźmi i naturą.

Każde zwierzę podobnie jak człowiek również posiada ciało fizyczne i ciała widmowe; ciało eteryczne, astralne i mentalne. Ciała astralne i mentalne są w różnym stopniu rozwinięte, w zależności od gatunku i zwierzęcia. Zwierzęta też mają swoje duchy opiekuńcze, które są przyporządkowane co do grupy zwierząt.

Człowiek posiada ciała we wszystkich sferach bytu. Struktura i funkcja ciał jest tożsama z tymi sferami. Są to przyporządkowane jednostce fragmenty całości, którymi ona zarządza. Tak więc, człowiek potencjalnie funkcjonuje na wszystkich poziomach istnienia bytu, tylko, że nie jest tego świadomy. Nabywanie świadomości tego faktu jest rozwojem duchowym. Na poszczególnych poziomach rozwoju człowiek obejmuje świadomością coraz szersze spektrum wszechświata.

Pierwsze cztery poziomy tzn. fizyczny, eteryczny, astralny i mentalny, są sferą fizyczną będącą rozszerzeniem świata materialnego.

Drugie cztery poziomy stanowią duszę. Poziom przyczynowy duszy jest nadrzędny wobec nich, ale jednak lokalny (dla określonego świata). Poziomy buddhi, atmaniczny i anupadaka natomiast są uniwersalne dla całego wszechświata.

Poszczególne poziomy energetyczne istnienia bytu zbudowane są z ciał, duchów i energii, o różnych, coraz to wyższych częstotliwościach i wibracjach. Struktura osobowości, duszy i

wyższej jaźni stanowi jeden kompleks materialno-duchowy człowieka.

Należy zaznaczyć, że nie ma ostrych, wyraźnych granic pomiędzy poszczególnymi sferami i ciałami. Materia jednej przenika w drugą powodując stopniowe przejście i zazębienie się funkcji. Dzięki temu człowiek utrzymuje spójność myślenia, działania, uczucia i emocji. Rozum może kontrolować emocje. Te wpływają na sposób myślenia. Pojęcia abstrakcyjne powstają na bazie analizy intelektualnej i poznaniu intuicyjnym. A wszystkim tym rządzi wola, czyli najwyższa instancja – wyższa jaźń. Linie woli tworzy ciało adi – ciało fizyczne wyższej jaźni.

Wcielać w materię muszą się istoty, które dopiero rozpoczynają swoją indywidualną ewolucję we wszechświecie. Tylko przejście przez materię i strefę wolnej woli kwalifikuje istotę do bycia pełną indywidualnością.

Cały wszechświat, cała materia ożywiona i nieożywiona wszechświata ma swoje odwzorowanie energetyczne, swój wtórnik energetyczny nazwany ciałem eterycznym. Ciało to jest duplikatem każdej części ciała fizycznego człowieka i stanowi jego formę.

Słowo „aka” w języku hawajskim oznacza między innymi „cień osoby”, opisuje ono niewidzialną ale materialną substancję energetyczną, inaczej widmową. Odnosi się do ciał widmowych trzech jaźni (Ja), jak również do nici aka.

Ciało eteryczne (witalne) inaczej wtórnik lub wzorzec eteryczny jest to ciało które odpowiada za wymianę energii z fizycznym światem zewnętrznym człowieka. W ciele tym zakodowane są wszystkie właściwości ciała fizycznego. Jest „niewidzialnym”- energetycznym, drugim ciałem, które ma identyczny kształt i wielkość co ciało fizyczne, ale jest z natury jest energetyczne. Ciało to zarówno otacza jak i przenika ciało fizyczne, stąd też każda komórka ciała fizycznego znajduje się wewnątrz ciała eterycznego. Nazywane

jest eterycznym sobowtorem lub duchowym bliźniakiem.

Ciało eteryczne jest bardzo receptywne czyli potrafi odbierać, dostrajać się, być podatnym na subtelne energie, zwłaszcza wszelkie formy światła. Ze względu na swoją naturę, potrafi absorbować, a następnie przekazywać do ciała fizycznego, wysoce dobroczynne energie, które przyspieszają rozwój duchowy człowieka.

Ciało eteryczne odpowiada za zdrowie ciała fizycznego, stanowi przedmiot oddziaływania bioenergoterapeutów i uzdrowicieli. Uzdrawiając narząd eteryczny inicjuje się proces uzdrawiania na poziomie ciała fizycznego. Doświadczenie świata w aspekcie eterycznym przypomina to, które ma miejsce po śmierci w świecie astralnym. Ciało eteryczne jest także ostatnim przekaznikiem bodźców z wyższych poziomów bytu. Bodźce te przekazuje do ciała fizycznego i mózgu, dzięki temu są one postrzegane. W związku z tym od tego ciała jako pośrednika zależą możliwości pozazmysłowej percepcji i świadomego operowania energią (zdolności paranormalne).

W ciele eterycznym widać zaczątki patologii, która jeszcze się nie objawiła w materii. Rozwinięte i zadbane ciało eteryczne powoduje, że ciało fizyczne będzie witalne, silne i zdrowe. Człowiek taki nie pobiera od innych energii, lecz wręcz sam ją daje. Jest nie tylko zdrowy i witalny, ale również sprawny. Jego ruchy są skoordynowane a nawet pełne wdzięku.

Ciało fizyczne poprzez ciało eteryczne człowieka jest wyrazem energii jego duszy. Każda myśl kreuje jakiś aspekt energii i od nas zależy czy będzie dobra czy zła i w jakim kierunku popłynie prąd życia. Człowiek jest przenośnikiem – niczym wir, wszystkich typów energii we wszechświecie. Połączenie i wymiana energii pomiędzy światem energetycznym i fizycznym następuje poprzez czakramy umieszczone w ciele eterycznym, połączone meridianami z ciałem fizycznym.

Świadomość (ego) – średnie Ja (ciało mentalne) jest to umysł

człowieka.

Podświadomość (niższe ego) – niższe Ja (ciało astralne i eteryczne) jest to sfera emocjonalno-fizyczna.

Wedy traktują osobowość i duszę jak dwie niezależne, ale połączone ze sobą jaźnie, niższą i średnią. Huna traktuje je jako dwuczłonową jedność składającą się z niższego i średniego Ja (podświadomości i świadomości). W Hunie świadomość i podświadomość osobowości, które są zarazem przedstawicielami duszy i osobowości, traktowane są jako ogólna świadomość i podświadomość.

Należy rozróżnić niższe i średnie Ja w Hunie od niższej i średniej jaźni. Średnie Ja występuje w podwójnym znaczeniu; jako świadomość (ego) osobowości – niższej jaźni, oraz jako dusza – średnia jaźni. Podobnie niższe Ja występuje w podwójnym znaczeniu; jako podświadomość (niższe ego) osobowości, oraz jako osobowość – niższa jaźń.

Podświadomość ma do dyspozycji całą pamięć, i tę w mózgu i tę w tkankach ciała fizycznego, bo jak ustalono, że ciało fizyczne pamięta, ma pewnego rodzaju elastyczność, lecz siedzibą podświadomości nie jest mózg w głowie, tylko splot słoneczny. Również głównym magazynem energii jest dolny Dan Tien, tzw. „mózg brzuszny”. To splot słoneczny jest miejscem, gdzie podświadomość ma swój mózg. To tam następuje komunikacja, i ścieranie się między świadomością (średnim Ja) i podświadomością (niższym Ja). Żle jest, gdy to podświadomość jest dominująca nad świadomością. Gdy podświadomość działa bez kontroli, gdy nie słucha logicznych argumentów świadomości, prowadzi to do chorób i to nie tylko nerwowych, lub psychicznych, ale nawet do zwykłych chorób ciała. Właściwie można powiedzieć, że wszystkie choroby, wynikają z konfliktu między świadomością i podświadomością.

Świadomość (średnie Ja) w osobowości pełni ważną rolę duchową, jest przedstawicielem i reprezentantem duszy na ziemskim

planie. Dusza (średnia jaźń) jednak swój przekaz woli kierowanej do świadomości czyni nie wprost, lecz poprzez podświadomość. Wszelkie informacje i przekazy od duszy, które uzyskuje świadomość płyną poprzez podświadomość, czyli niższe Ja. Natomiast podświadomość reprezentuje osobowość żyjącą w świecie materii fizycznej na ziemi.

Ciało przyczynowe – ciało fizyczne duszy stanowi pomost między naszą naturą ziemską (fizyczno-emocjonalno-mentalną), a duchową (wyższymi ciałami subtelными). Pozwala nam ono z jednej strony empatycznie wczuwać się w położenie innych osób, z drugiej zaś uzyskiwać pozazmysłowo informacje w formie przeczuć i intuicji, dając zdolność do głębokiego wglądu w naturę rzeczy. Ciało to bywa porównywane do inteligencji emocjonalnej. Przechowuje najważniejsze, karmiczne doświadczenia i podczas gdy wszystkie ciała subtelne osobowości umierają ono żyje dalej. W ciele przyczynowym znajduje się pamięć z poprzednich żywotów (wcieleń) oraz sumuje się pamięć z obecnego życia i na tej podstawie tworzy się wiedza. Powstaje ona z syntezy tego, co w nim nagromadzone, z całej jego ewolucji.

Aureola jest to widmo energetyczne ciała przyczynowego (duszy). Ciało przyczynowe jest widoczne dla osób jasnowidzących w postaci złocistej aureoli, która jest znamięm wysokiego poziomu duchowego danej osoby. Aureola nie jest tożsama z aurą energetyczną człowieka.

Aura jest to widmo energetyczne subtelnych ciał widmowych osobowości, każde z ciał (eteryczne, astralne i mentalne) posiada swoje widmo energetyczne. Aura eteryczna, widmo energetyczne ciała eterycznego uważana jest za aurę zdrowia, gdyż wskazuje poziom naszej siły życiowej i stan ciała fizycznego. Dzięki temu możemy dostrzec chorobę zanim ta objawi się fizycznym skutkiem.

Ciąg dalszy nastąpi

Autorstwo: Stan Rzeczy

Źródło: WolneMedia.net